

CHURCHILL i Underhuset igår: "I Middelhavet, der styrkeføldet mellom britene og amerikanerne er 3-1, er det blitt Storbritannias tunge lodd å spille en ledende rolle, særlig i den østlige Middelhav. Vi har et stort ansvar, og vi har gjort store oppstrengelser der. - I Italia er det kamp langs hele fronten og bak fronten, og på halvøya er det mange økonomiske og politiske vansker. Nå snart - eller om noen ganske få mener - vil tyskerne bli derrevet ut av Italia eller kanskje ikke trække seg tilbake. Da vil øyeblikkelig de folkerike områdene i nord - rikket for alle levnedsmidler av de retirerende tyskerne - bli en ny byrde for den italienske regjering i Roma med sitt svake grunnlag. Med dette for øye må Storbritannia og Amerika arbeide for å avverge en farlig politisk utvikling. Vi trenger ikke noen politisk kombinasjon i Europa med Italia som partner. Vi trenger ikke Italia mer enn vi trenger Spania. Vi har ett prinsipi når det gjelder frigjorte land og botferdige vasallstater - en regjering av folket ved folket og for folket, etter fri valg med allminnelig stemmerett, med stemmeseider og uten patrik. Vi må være på vakt for at vi ikke skal få skulden hvis noe går galt i disse land. Men vi stoler på folket, og vil det også vil det skal få full adgang til å avgjøre sin egen skjebne uten tvang fra noen kant. Det er vår politikk i Jugoslavia, Italia og Hellas. - I Jugoslavia har vi ingen særlig interesse av det tidligere regime. Men da kongen og regjeringen såkte tilflukt hos oss, følte vi det som en plikt å påse at det blir gatt fram på korrekt måte, med fri folkeavstemning. Jeg hadde men av å være en av de første som ønskede marsk-Tito og sørget for at han fikk forsyninger. Min sønn Randolph Churchill og hans venner arbeider sammen med ham. Det ville glede meg om det lyktes Tito å redde et samle det land hvis store sønn han er. For å unngå missforståelser har vi truffet en avtale med Stalin slik at Storbritannia og Sovjetunions vedtatt fører en felles politikk under stadig meningsveksling. Vår avtale inneholder ikke noe om avtalelse av land eller om interesserområder etter krigen, men tar bare sikte på å unngå friksjoner i ~~Krakkia~~ en kritisk tid. Roosevelt blir stadig holdt underrettet. Stalin og den britiske regjering mener at den avtale som er truffet mellom marsk-Tito og den kgl. jugoslawiske regjering er den beste ordning som kan treffes for Jugoslavia for den nærmeste fremtid. En ordning må trøffes på få dager. Kong Peter som er engstelig for at han vil bli holdt usvarlig for det som skjer mens han ikke har makten, før det kan holdes folkeavstemning om kongedømmene eller republikk, er prinsipielt enig i avtalen, men reiser noen innvandringer som må anbefales nærmere. Men skulle vi være så uholdige ikke å få kong Peters godkjenning må sken gå sin gang uten hans godkjenning. - Den politikk Storbritannia følger i Hellas går ut på å besire tyskerne, opprette den mest tilfredsstillende regjering som kan finnes, levere de mutvarer de allierte kan avse, opprettholde ro og orden og utskrive allminnelige valg så snart som mulig - og så forlate landet så fort som råd er. - Aldri i min erfaring har en britisk regjering vært så missforstått og baktalt. Det er bare takket være den solide britiske samlingsregjering vi har funnet gjennomført en politikk bygd på de prinsipper vi statter oss til og den kurs vi har stukket ut, en politikk som vi har fulgt uten å vakle. Aldri har vi hatt å gjøre med et større ulitisk foretagende der vi har vært sikrere på at våre motiver har vært rene og våre prinsipper klare, aldri har vi vært trøggere på vår styrke og vår nøyaktighet og hellset i våre aksjoner, og aldri har vi fått mer håndfaste bevis på at det vi gjør er riktig. - Vi kom til Hellas for 2. gang i denne krigen med våre store alliertes samtykke, etter innbydelse fra en regjering der også kommunistene var representert og etter en militærkonferanse der general fra EDES og ELAS var med. Vi kom med mat og klær og tenkte ikke på militære operasjoner, bare på å skaffe forsyninger så hurtig som mulig til et folk som trengte det sårt. Vi ble mottatt med jubel og gikk straks i gang med å dele ut de forsyninger vi brakte. Kommunistene i Hellas var i ørørsblitt forsynt av oss med våpen i det håp at de skulle kjempe mot tyskerne. Men de gjemte våpenene for å ta makten i Hellas straks tyskerne var bannet ut. Disse menn er farlige folk som førstegang sine mål med stor hensynsløshet. Man har sagt meg at det var en feil at jeg undervurderte de kommunistiske lederne av ELAS. Jeg må innrømme at jeg bedømte dem ut fra deres kamp mot tyskerne, der de i alle fall de 2 siste år hadde suilt en meget liten rolle. Instedet ventet de på det øyeblikk da de kunne gripe makten og gjøre Hellas til en kommunistisk stat, der alle annerledes tenkende ble likvidert ~~xx~~ på totaliter vis. Mons EAM satt i regjeringen, sto de i ledeteg med de tropper som hadde regjeringen i ryggen. De strødde lønn i regjeringsmaskinoriet, hindret lossing og føredeling av forsyninger - og trått øyeblikkelig ut av regjeringen da troppene var kommet ned fra fjellet og inn i Aten. En britisk falisk jernbrigade sto klar til å dra til Italia ~~xxxx~~ da urolighetene brøt ut. I Aten ble alle politistasjonene besatt av ELAS-styrker, og til dels ble alle menn på disse stasjonene drept. Det ble generalstrei, som førte til fullständig stans i alle Atens viktigste virksomheter. Jeg ga gen. Scobie ordre til å tamekten i og bruke de milder han trengte til å gjennopprette ro og orden. Det fulgte 3-4 dagers blodbad i Aten, Hadde det fortsatt, ville det ført til avskaffelse av regjeringsmakten og innføring av et Trotskylvælde. Det greske kommunister kan mod rette betegnes som Trotzky-ister. - Fra britisk side var det ingen som blandet seg inn i hvem som skulle danne regjering, og ikke en gang i hvem som skulle utnevnes til regent. Vi ønsket ikke annet av Hellas enn vennskap - men for å oppnå det, må vi gi greie vår plikt. Etter det som er hendt, kan vi ikke uten videre trekke oss tilbake, uten sikkerhet for at folket ved fri valg under upartisk kontroll får avgjøre sin framtid. Enten folket velger ~~xxxxx~~ monarki eller republikk, høyre eller venstre, vil det vere en lov for oss. - Rapporter fra var ambassadør i Hellas viser at ikke hele tiden siden tyskerne trakk seg tilbake her små vepnede grupper opprettholdt et terrorstyre. Ingen kan si talet på dem som ble drept eller arrestert ~~xxxix~~ før oppstanden i Aten brøt ut. Men når ~~xviii~~

heten kan fortelles, blir det en fruktelig beretning. Da kampene i Aten begynte sket brutalitetens. Menn, kvinner og barn ble myrdet, og det ble tatt hundre gisler. Døende ble overlate til sin skjebne. En britisk offiser har dokumenteret at menn, kvinner og barn ble drept og nesten uten kler innover tilsnedde i gjølvater, uten annen mat enn den de hadde. Mange ble drept og andre døde. Av en flakk på 800 gisler døde 200 på 10 dager. En annen rapport, anslår at 1200-1500 ble druknet, de fleste med kniver og øksar, i en forstad til Aten. Den siste dagen komunistene hadde maktten i Aten, ble 17-20 døende hentet på sykehuset og ført til det indre av landet i boksjører. Mange voksne ble kjert ut av Saloniki med saker som fattigheit, bar blitt plyndret før. Nå fangene kommer tilbake siver samheten ut i de frigjorte områder er folk mot å gi amnesti. Men regjeringen har overfor seg forpliktet seg til at ingen opprørere skal straffes før det ved domstolen er bevist at de har gjort seg skyldig i direkte straffbare handlinger. Jeg er forvissset om at den greske regjeringen, som støtter seg til vår styrke, vil ha skyldighetsansettelse til vår venning i en pak som denne. Regjerten Danascipos og son, plastiras har til hensyn til å fortsette å utvide regjeringen, men dette er noe vi må overlate til dem og ikke blande oss i fra dag til dag. Det må ikke bli sagt om oss at vi redder oss selv, men overlater oss til sine skyldne, så ELAS kan bruke dem til å dekke retteten og skaffe seg politiske fordeler. Regjeringen vil gjøre sin plikt hvor tung den enn måtte være, og troffe de nødvendige tiltak enten de blir populære eller ikke. Vi vil ikke nøle med å redde disse gislene og straffe dem som dreper eller missandler dem, sa sant vi skal bli sittende som Krigens råd. - ARDENNERSLAGET er blitt betegnet som en engelsk/amerikansk kamp. Men amerikanerne har bare storparten av kampen og lidt nederlaget alle tapene, 60-80 mann for hver brit. Bare ett britisk armekorps har vært med. Ardennererslaget er sikkert amerikanernes største slag i denne krigen, og vil bli stående som en berømmedlig amerikansk seir i alle tider. Den møten Montgomery, som fikk kommandoen nede for Ardennerne, og Omar Bradley, som hadde kommandoen over tropene i syd, ledet sine styrker på, vil også bli stående som et mønster for den som i framtidens studerer krigskunst. - Ved siden av flåten og flyvåpenet har vi en styrke som svarer til 100 div. i felten og i garnisoner. 67 garnisoner er i kontakt med fienden i Europa, Italia og Burma. Det er dobbelt så mange amerikanere som britere på vestfronten, og tapene har vært omstrent tilsvarende. Den britiske arme vil bli holdt opp i full styrke uansett tapene, og i løpet av noen få måneder vil 1/4 mill. til bli satt inn i kampen. Det er mitt håp og min tro at fienden ved å sette inn det voldsomme angrepet i Ardennerne, der han hadde dobbelt så store tap om han påførte oss, ikke har sett og onda mindre avverget den skyldne som venter ham i vest. Den tyske offensiven vil sikkert snarere forkorte enn forlenge krigen. Tyskerne har kastet bort mange av sine siste armérs beste tropper, bare for å oppnå å slå en ubetydelig bulk i den lange fronten. Det passer de allierte godt å gå mest mulig i åpen felt, i stedet for å mætte hugge ned de tyske befestningsverker. De tropper tyskerne har tapt, ville trenge ikke bare på vestfronten, men enda mer på østfronten, for å bøte de flenger dat glimrende russiske framstøtet har fått. Stalin passer klokken. Han vil heller komme for tidlig enn for sent til samkjøringen med de allierte. - Fra nå av vil hele fronten i øst og vest og i Italia, der 27 tyske div. står overfor et tilsvarende antall allierte, bli holdt i crann til klimaks er nådd. - På Philippinene er Macarthurs invasjon kommet flere mdr, før man hadde ventet den - en utvikling som bører bud om Japans umulige sammenbrudd. - Siden ifjor, da japanerne hadde så store tap i Impal-trikten i Burma, og briterne også ofret 14 000 mann i felten foruten alle dem som døde av sykdom i jungelen, er det gjort meget stor framgang, trass i at vi ikke kunne sende så store forsterkninger som vi hadde lovet, da troppene trengtes i Europa. (Briterne står under 30 km. fra Mandalay, holder den viktige havnebyen Byen Akyab på vestkysten, mens kineserne her ryddet nesten hele Burma-veien.)

- Ingen ting kan få oss til å slå av på kravet om betingelsesløs overgivelse, vi kan ikke forhandle i noen form med Tyskland eller Japan. Men som pres. Roosevelt og jeg gang på gang har sagt, fritar ikke dette seirherrone for deres forpliktelser som siviliserte kulturasjoner. Alle vet hvilke strenge moraliske krav som binder våre handlinger. Vi undiketter ikke nasjoner eller slakter ned folk. Men vi har ingen ting å prutte om, og fienden har ingen ting å kreve. - Jeg vil si til våre fiender: Slutt motstanden! Husk at vi er bundet av våre tradisjoner og våre nasjonale karaktertrekk, hvis dere overgir dere, vil det deres må sjennomgå ikke komme til nærmeste sesvis opp mot det dere elles må oppleve i 1945. - De allierte er ikke uhyrer, men hedrlige folk som forsøker å bære verdens lys videre fram, og skape ut av det kaos som er i verden et system av frihet, rett og rettferd.

ØSTFRONTEN: I Midtpolen har Zukov rykket fram 50 km. på 24 timer. Lwów, 75 km. fra Warszawa, er erobret. - Nord for Warszawa har Rokosovsky tatt Frasztysz, 30 km. syd for grensen til Østre Russland, og den sterke festningsbyen Modlin. Syd Warszawa står Koniecs afme 30 km. fra Lodz og 15 km. fra grensa til Schlesia. Kasper raser i utkanten av Krakow. - I Ungarn har russerne tatt hele festningene i den hele Buda. Et 1000 fanger ble tatt igher. Lublin-regj. er flyttet til Warszawa.

VESTFRONTEN: I SYDØST-NEDERLAND har briterne utvidet fronten og tatt Echt og Soestern.